

Phóng sự và tường thuật đêm thắp nến Hiệp Thông tại Bỉ

(Lê Hùng Bruxelles)

1 Thấy gì ghi nấy.

Cờ bay !. Ô hay ! Thật, cờ vàng ba sọc đỏ đang bay!. Cờ vàng ba sọc đỏ đang bay giữa đoàn người không phân biệt già trẻ, tôn giáo và đảng phái ngay trên đất nước vương quốc Bỉ. Hơn mấy chục năm nay, nhìn cảnh vật trước mắt, linh cảm bắt tôi hình dung lại trời Saigon thời khoảng 1958-1963. Vui và thỏa dạ phần nào!

Đồng hồ mùa đông xứ Bỉ ngưng ở con số 19 giờ 30. Ông Nguyễn Ngọc Hồ, được sự tin nhiệm của các tổ chức tôn giáo và chính trị tại Vương Quốc Bỉ trao đặt nhiệm vụ trưởng ban tổ chức đêm cầu nguyện hiệp thông với Tổng Giáo Phận Hà Nội, nhân danh Cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản tại Bỉ lên tiếng mời đồng bào chuẩn bị cho buổi lễ. Tiếp theo là bác sĩ Nguyễn quốc Bảo tuyên bố chương trình. Trời lạnh, nhưng đêm nay không có mây mù.

Ghi tỹ mỹ tên tuổi các vị lãnh đạo tôn giáo và đảng phái chính trị quốc gia, hiện diện đêm Hiệp Thông này thì chắc có nhiều thiếu sót, tôi xin quý vị lượng thứ cái tuổi không đủ trí nhớ, nhưng tôi thấy thì hình như đầy đủ các đại diện tôn giáo, đảng phái và tổ chức tại vương quốc Bỉ. Có một điều hơi khác với các buổi meeting trước đây, là vắng bóng vài ba ông thủ lĩnh chính trị và mấy người gốc Bỉ, thường ưa phát biểu, tôi không biết lý do.

Hiện diện về tôn giáo gồm có:

Hội Phật Giáo Bruxelles.
Hội Phật Giáo Liège
Hội Tin Lành Liège.
Hội Cao đài Bruxelles.
Cộng Đồng Công Giáo Bruxelles.
Hội Cựu Quân Nhân tại Bỉ
Hội Chuyên gia tại Bỉ
Việt Tân Liège.
Trung Tâm Văn Hoá Việt Nam tại Bỉ
Hội Việt Bỉ

Có sự tham gia hỗ trợ vài tổ chức các nước lân cận :

Đại diện Hội Chiến Sĩ VNCH tại Âu Châu
Đại diện Hội Cảnh sát QGVN tại Pháp.
Đại diện người Việt Tỵ Nạn Cộng sản tại Đức.
Đại diện Quân Cán Chính người Việt Tỵ Nạn cộng sản tại Hoà lan.

Ông Nguyễn Đức Hồ mời quý Vị Niên Lão lên trước bàn thờ Tổ Quốc thắp hương, cầu nguyện và chia sẻ tâm tình. Mở đầu là vị đại diện Phật Giáo chùa Linh Sơn, các vị đại diện những tổ chức tôn giáo và đảng phái khác lần lượt thay phiên nhau. Phần áp chót là bài diễn văn của ông Chủ tịch Cộng đoàn Công Giáo lên án nạn khủng bố của Việt Cộng đối với giáo dân trong nước.

Đặc biệt, buổi cầu nguyện theo thể thức Công Giáo được hướng dẫn bởi linh mục tuyên úy Nguyễn Xuyên. Một số chức sắc trong ban hành đạo đã thay phiên nhau trình bày hình thức đàn áp và khủng bố của Việt Cộng đối với Toà Khâm Sứ Hà Nội và Giáo Dân trong Tổng phận Hà Nội. Thịnh thoảng vang lên lời ca cầu khẩn « Mẹ ơi, đoái thương xem nước Việt Nam ». Nói chung, có nhiều

bài phát biểu rất thật, ghi lại đầy đủ những cuộc khủng bố của Việt Cộng đối với Giáo dân Hà Nội đang cầu nguyện, những văn kiện truy tố hàng Giáo Phẩm Linh Mục và con chiên đi cầu nguyện cho Công Lý và Tự do. Vậy ai dám nói người công giáo « không làm chính trị » ? (Nếu trong quý Vị diễn giả muốn cho độc giả rõ thêm nội dung Lời Cầu Nguyện đêm Hiệp Thông, xin gửi bài cho bacaytruc@gmail.com để tiếp tục đăng tải).

Dạng nói đồng dục của bác sĩ Nguyễn quốc Bảo, người điều khiển đêm Cầu Nguyện Hiệp Thông truyền ra:

-« Nghiêm »

Bài Quốc ca Thanh Niên Hành Khúc khai triển, và tiếp theo là những thủ tục mặc niệm chiến sĩ hy sinh vì cương quyết chống trả tà thuyết cộng sản. Nhìn trên mọi khuôn mặt, tôi chưa bao giờ thấy nổi hân hoan của bà con anh chị em như lần này, dù đã từng gặp nhau trong buổi liên hoan hay những đêm nhạc hội.

Thật vậy, những nơi chung vui trong buổi tiệc tùng giữa bà con người Việt, kể cả những buổi đám cưới mà tôi đã có nhiều lần tham dự, tôi để ý người ta chỉ chào nhau giữa người-đã-quen-biết, hoặc là hỏi nhau qua loa như khúc nhạc dạo đầu. Chứ đêm nay thì khác hẳn, mọi người đến đây cùng một tâm lòng : Cầu Nguyện Cho Đất Nước và Cho Đồng Bào Ruột Thịt đang lâm than dưới tay Việt Cộng. Cho nên, chẳng lạ gì cảnh tay bắt mặt mừng, không có cử chỉ dẫu diêm hay nghi ngờ. Tự do ăn nói, hớn hở chào nhau, dù chưa lần nào gặp mặt. Cho hay, khi con người đã cảm thông nhau thì rất dễ tìm thấy giá trị đích thực cuộc vui.

Lúc đến giờ cầu nguyện thì mọi người rất thành khẩn. Tay cầm nến, miệng lầm râm những điều gì thì tôi không rõ. Phải chăng đó cũng là đồng điệu của tâm hồn khi con người có chung mục đích ?

2. Nghĩ gì nói vậy.

Viết một bài luận văn hay một bài khảo cứu muốn có điểm cao thì rất khó, vì bài đó phải hợp với ý của ông bà giáo sư và suy tư của độc giả. Còn viết một bài văn tùy hứng, hoặc ghi lại những diễn biến trong các cuộc biểu tình, đình đám, hoặc như hôm nay giữa anh chị em tỵ nạn cộng sản tại Bỉ để thấp nền cầu nguyện hiệp thông với Tổng Giáo Phận Hà Nội, và đồng bào quốc nội, thì –theo tôi-

không khó lắm. Vì, nếu là bài văn tùy hứng thì đâu ai trách cứ gì những lời trang trải tâm tình riêng tư của mình. Còn nếu là bài tường thuật thì minh thấy gì ghi nấy, hà tất phải cần thêm bớt, điều mà trong ngành truyền thông rất cấm kỵ.

Vẫn biết vậy, nhưng xin đọc giả hiểu cho rằng bài viết phóng sự và tường thuật này mang cả tâm tư và sự kiện có thật đã diễn ra trong đêm 8/11/2008, của nhiều người Việt từng trốn Việt Cộng đến sinh sống xứ Bỉ. Tất cả đã cùng nhau đoàn kết tụ họp trước khuôn viên nhà thờ dòng Carmes Bruxelles để cầu nguyện cho Quê Hương Việt Nam có Công Lý, cho đồng bào Việt Nam có Tự Do và cách riêng cho Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt Giáo Phận Hà Nội và linh mục Vũ Trọng Khởi nhà dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà khỏi sự khủng bố của Việt Cộng.

Giữa rừng cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, tiếng nói trên micro của ông Nguyễn Đức Hồ, trưởng ban tổ chức đêm Hiệp Thông vọng ra không lẫn át nổi tiếng thì thầm giữa cô thiếu nữ và một cụ già :

-Chúa tôi, già cả và trời lạnh thế này mà Bác cũng đến với chúng cháu hả ?

-Chớ nghĩ vậy. Bác còn trẻ. Còn nhiều ông bà già hơn Bác cùng tham dự nữa kia.

-Thế nào? Bác nghĩ cho hôm nay ?

-Đây là lần đầu tiên trong 33 năm, tại xứ Bỉ, khởi mào bước đầu cho một sự đoàn kết của người Việt tỵ nạn Cộng sản. Bác có lý để nói vì hôm nay trong số người hiện diện có nhiều bộ mặt rất mới. Già có. Trẻ có. Lớn Nhỏ đều có. Trên khuôn mặt lộ rõ nét hân hoan. Cũng là lần đầu tiên bác nhận được những người thăm lặn trong cộng đồng muốn đứng lên để cùng nhau đưa lên nguyện vọng thành khẩn. Chúng ta cần phải ghi nhận thiện chí Ban tổ chức đã phối hợp được nhiều cơ cấu chính trị và tôn giáo khác nhau. Đó là một thành công vĩ đại. Một xuyên phá bức tường ngăn cản sự đoàn kết giữa đồng bào không-cộng-sản từ trước tới nay.

-Vậy bác căn cứ vào đâu ?

-Cháu hỏi thì bác cũng chẳng cần dấu lòng. Cả tuần nay, bác có đọc tờ báo Liên Lạc (số 128 trang 17) của Cộng Đồng Công Giáo Bruxelles, đăng tải lời linh mục tuyên úy Nguyễn Xuyên đứng ra mời giáo dân tham dự đêm Hiệp Thông, để nói cho thế giới biết chính sách bất lương của Việt Cộng. Linh mục Nguyễn Xuyên đã căn cứ vào quyết định chung của đại diện các Tôn giáo, Đoàn Thể, Tổ Chức trong phiên họp ngày 18/10/2008 vừa qua, để thúc dục cộng đoàn Công Giáo Bruxelles tham dự đêm Cầu Nguyện. Hành động của linh mục Nguyễn Xuyên như cả một cuộc cách mạng. Đây là điều Bác tưởng như đã nằm mơ, vì vấn đề chính trị trong công giáo xưa nay có cái gì « không ổn ». Cái mà nhiều nhà lãnh đạo tôn giáo thường dạy bảo giáo dân (công giáo) và tín hữu (phật giáo) rằng « tôn giáo không được làm chính trị ». Bác nghĩ rằng hôm nay Chúa đã làm phép lạ chẳng ? Vì không những chỉ người Công Giáo mà cả các tôn giáo Phật Giáo, Cao Đài, Tin Lành, cùng ra mặt tề tựu dưới lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ. Ngoài ra, Bác còn có tin là các linh mục thuộc nhà dòng Carmes của người Bỉ sẵn sàng phụ giúp đèn nến và các phương tiện cần thiết cho đêm Cầu Nguyện Hiệp Thông này.

-Thế à bác ?

-Cháu biết không ? Hơn 30 năm nay mới xảy ra sự trùng hợp kỳ bí này. Hơn 30 năm nay Bác mới thấy có sự hợp tác của hàng linh mục trong Cộng Đồng Công Giáo với các tổ chức chính trị lập trường Quốc gia. Và cũng hơn 30 năm Bác mới thấy những lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ phát phới trước nhà thờ Công Giáo Việt Nam. Đó là một sự kiện khó thực hiện trong thời buổi này, nhưng chuyện có thật. Kỳ bí chẳng ? Chỉ Chúa biết !. Nhưng bác có thể nói rằng, nếu đêm 4/11 vừa qua, trên đất Hoa Kỳ, đang có cuộc cách mạng màu da chủng tộc, thì tại Bruxelles, đêm 8/11, đồng bào người Việt đang muốn vùng dậy hợp lực với các vị lãnh đạo tôn giáo và các lãnh tụ đảng phái quốc gia, cùng nhau bày tỏ rõ ràng một lập trường không-cộng-sản dứt khoát.

Bấy lâu, dù cho bác không tin những người Việt đi lánh nạn cộng sản tại hải ngoại đã thay đổi lập trường, nhưng làm sao bác không thắc mắc và nghi ngờ được, khi nhìn vào những hành động thiếu minh bạch của các vị lãnh đạo tôn giáo và đảng phái ? Những hành động và lời nói của các vị lãnh đạo trước con chiên và tín đồ, lắm lúc đã trở thành hàng rào cản bước của rất nhiều thành phần không-cộng-sản. Chia rẽ bắt đầu từ đó !

-Vì sao Bác lại nói như vậy ?

-Cháu nên hiểu rằng, khắp nơi chứ không riêng gì xứ Bỉ, trong các cuộc biểu dương quần chúng người Việt xưa nay đã bị một số con buôn chính trị lợi dụng quá sức tưởng tượng. Chỉ vài ba người đứng ra tập họp tuyên bố nhân danh đảng A, hay đảng B, đang đứng ra lãnh đạo nhiều tổ chức, gọi là « liên minh ». Nghĩa ngữ hai chữ « liên minh » là « liên kết nhiều tổ chức đảng phái khác nhỏ hơn ». Không phải người ta không biết, nhưng người ta đã lợi dụng « từ ngữ » để tiếm danh, để cướp công kẻ khác. Cái chữ « liên minh » này có mặt trên đất nước Việt Nam từ ngày có cộng sản và nay người ta bắt chước để chiếm đoạt thành tích kẻ khác mà thôi.

VIỆT LUẬN

Chẳng hạn, « liên minh tự do » là tập hợp các đảng phái chính trị có « lập trường tự do », hoặc « liên minh dân chủ » là tập hợp của nhiều tổ chức có « lập trường dân chủ », cũng như « liên minh tôn giáo » là tập hợp các tôn giáo khác nhau. Chuyện ngược đời là ông chủ tịch « liên minh tôn giáo » không biết chút gì về câu kinh hay lời tụng niệm về tôn giáo ! Và như vậy thì Liên minh Tự do không phải là Liên minh Dân chủ. Mỗi Liên minh có một số đảng phái hay tổ chức nhỏ có lập trường Tự Do hay Dân Chủ, dù cho những tổ chức nhỏ đó đã có số tuổi già hơn, kinh nghiệm hơn. Liên Minh « cha trẻ con già »! Quả thật là chuyện ngược đời ! Liên minh kiểu đó chỉ nên dành cho bọn chính trị gia ma nớp. Loại chính trị không có lập trường, những chuyên viên ăn cắp vặt. Chúng lập ra « liên minh » rồi tự đặt để ông X là « chủ tịch », ông Y là « đảng trưởng ». Thực chất bọn này là chuyên viên ăn cắp các tư tưởng và ý kiến của kẻ khác đem về làm lợi cho mình. Thế giới hôm nay gọi là loại populistes.

-Theo bác thì.....

-Thì hãy làm như các hội đoàn, tổ chức và tôn giáo tại Bỉ đang khởi làm hôm nay. Phải để cho mỗi tổ chức một danh tánh riêng biệt, và mọi người phải tôn trọng danh tánh mình bạch đó. Khi cần, các tổ chức sẽ cùng chọn lựa và quyết định trao phó công việc chung cho một số nhân sự thay mặt đầy đủ thẩm quyền. Chọn lựa một danh nghĩa để đánh phủ đầu lên các tổ chức khác là điều nên tránh.

-Vậy bác nghĩ thế nào về các cuộc biểu dương của người Việt tại hải ngoại xưa nay ? Há lẽ bác phủ nhận công ơn những hội đoàn đã thực hiện trong những lần trước ?

-Cháu ơi, bác đã hiểu cháu muốn nói gì. Bác biết ơn những vị lãnh đạo đã làm và đã giữ lập trường không-cộng-sản. Trước tình thế hôm nay, trước bước đi mới của cộng đồng người Việt tại Bỉ, bác và cháu hãy quên đi, chúng ta quên hết đi, và đêm nay cùng nhau hiệp thông trong lời cầu nguyện cho những chuyện xấu thành chuyện tốt, những chuyện dữ thành chuyện lành. Thế là đủ lắm rồi. Và trong đêm hôm nay, cháu đã thấy gì, cháu đã làm gì, thì Bác xin cháu cứ tiếp tục.

Những bàn tay đưa lên, trong ánh nến lung linh, theo lời người điều khiển. Bầu trời Bruxelles vang tiếng hát « Việt Nam, Việt Nam...muôn năm ». Ông già từ già trong niềm vui khi lòng cô thiếu nữ như muốn ghi lại.

Lê Hùng Bruxelles.